

at der i dette Tidsrum ikke havde fundet Prygl Sted, saa det kunde det ærede Medlem have sparet sig. Jeg har fremført et Faktum, støttet til, hvad Overværgeraadets Formand havde meddelt mig, og det har det ærede Medlem maattet lade staa. Det, han søger at blænde Tingets Medlemmer og maaske andre end Tingets Medlemmer med — thi det ærede Medlem taler vel mere ud af Vinduerne, end han taler til dem, som ere her i denne Sal —, det er grebet ud af Luften, det er en Strid mod Vejr møller, mod noget, der aldeles ikke er paastaaet fra anden Side. At der mulig foreligger en Forveksling af Tiden for det første Besøg — jeg har sagt den 1. Juli 1907 —, at det skulde have været August 1907, kan jo være, men det har jo ikke noget som helst at gøre med, hvad der er forefaldet „mellem de to sidste Besøg“. Jeg har ikke selve denne Dato ved Haanden, saa det skal jeg ikke kunne sige nu.

Naar det ærede Medlem saa oplæste en Del Tilfælde af Prygl, som havde fundet Sted paa Landerupgaard, og sagde, at det fandt jeg mig i, at det har jeg erklæret, der ikke var noget at sige til osv., vil jeg blot henvise ærede Medlemmer til, hvad jeg virkelig har sagt, og overhovedet bede ærede Medlemmer være saare forsigtige med at tro det ærede Medlem paa hans Ord om, hvad der er sagt eller passeret, thi det er meget sjældent, det passer. Ærede Medlemmer ville i Tidenden Sp. 709 finde, hvad jeg har sagt om Landerupgaard, og det kan jeg staa ved. Det ærede Medlem stemplede alt, hvad han oplæste af Prygltilfælde, som Mishandling. Ja, de stærke Ord falde meget let for det ærede Medlem. Jeg spørger imidlertid det ærede Medlem: Er der noget af de Tilfælde, som falder udenfor, hvad den paagældende Forstander har Ret til at gøre? Hvis der er det, saa kan han komme til mig, men hvis der ikke er det, saa tænker jeg, man maa overlade Manden at bruge den Ret, han efter Loven har; man kan ikke sidde her og skønne over, om Manden i det enkelte Tilfælde har haft Anledning til at bruge den Ret, Loven hjemler ham, eller han ikke har haft det; den Pligt kan man ikke paalægge nogen Justitsminister. Men er han gaaet udenfor Loven, saa er det noget andet.

Med Hensyn til det Uddrag af Forhørerne over Forholdene paa Godhavn, som det ærede Medlem nu gav, saa beder jeg atter ærede Medlemmer huske paa, hvad jeg oplyste forleden om de Erklæringer, som foreligge fra Bestyrelsens

Side. Hvis det gav et sandt Billede af Forholdene, hvad det ærede Medlem der anførte, tro de Herrer saa, at Bestyrelsens 5 Medlemmer af 6 vilde have udtalt, at Opdragelsen af Børn som dem, der er Tale om her, ikke kunde lægges i bedre Hænder end i Frydenbergs? Det er det, den har gjort endog 2 Gange efter at have set Forhørene. Og tro ærede Medlemmer saa, at det ærede Medlem for Helsingør vilde have indskrænket sig til den Erklæring, som han har afgivet (*Sabroe*: Som De ikke gengav!) Som jeg ikke gengav undtagen i Uddrag, men som jeg har fremlagt in extenso for ærede Medlemmer, saa de have kunnet gøre sig bekendt med den fra Ende til anden. Jeg har henvist ærede Medlemmer til at gøre dette, og De ville se, at der ikke findes Spor af Bekræftelse af det Billede af Forholdene, som det ærede Medlem nu gav. Tag med Kritik mine Herrer, med særdeles skarp Kritik imod de Udtalelser, de Beskyldninger, de stærke Ord, som komme fra det ærede Medlem, thi de ere for største Delen ikke andet end stærke Ord.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Folketingsmanden for Skanderborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

P. T. Nielsen: Jeg nødes til at tage Ordet for en kort Bemærkning bl. a. for at belyse et af de Forhold, det ærede Medlem fra Aarhus nordre Kreds (*Sabroe*) drog frem. Jeg burde ellers som Formand for Statens Tilsyn med Himmelbjerggaarden være det ærede Medlem taknemmelig for den Ros, han gav Himmelbjerggaarden, og for den Ros, han specielt gav Himmelbjerggaardens Forstander. Jeg tror, Forstanderen paa Himmelbjerggaarden fortjener denne Ros. Men naar det ærede Medlem paa Grundlag af Straffeprotokollen drog en Sammenligning mellem Himmelbjerggaarden og Landerupgaard, maa jeg dog gøre opmærksom paa et Par Momenter, der maa tages i Betragtning — det ærede Medlem glemte at oplyse dette —, for at denne Sammenligning kan blive paalidelig. Som det ærede Medlem fremstillede Forholdet, bliver Sammenligningen upaalidelig. Det ærede Medlem nævnede, at paa Himmelbjerggaarden var der i Henhold til Straffeprotokollen effektueret 2 Straffe, medens der paa Landerupgaard var straffet i et Antal af 73 Gange. Der var her t